

nieuwe boeken, verslagen e.d.

Moet je kijken, zó is de natuur

Een fijn boek voor onze jeugd over allerlei dingen, die je in de natuur kunt zien en kunt tegenkomen, vogels en zoogdieren van allerlei soort, vlinders, adders, glimwormen, zonnedauw en weet ik al niet nog meer. De schrijver, A.M. IJsseling, heeft als leraar daarvoor goed de juiste verteltrant aangevoeld. Met interessante wetenswaardigheden en wat romantiek wordt op eenvoudige, maar indringende wijze wat over bepaalde aspecten in de natuur verteld. De samenhang van alles in de natuur komt daarbij toch weer steeds om de hoek kijken. Kees de Kieft illustreerde voor zijn oud-leraar dr. IJsseling de tekst op luchtige en originele wijze. Een tekenaar van grote originaliteit, die voor zijn werk in Amerika zelfs werd onderscheiden. Sommige eenvoudige schetsjes brengen jonge tekenaars ongetwijfeld in de verleiding ook eens wat te gaan schetsen. Een boek dat de liefde tot de natuur bij elke bevordert en laat groeien zodat men dat nooit meer kwijt zal raken...

M.A. IJsseling: *Moet je kijken, zó is de natuur*. 136 bladzijden, geïllustreerd door Kees de Kieft, gedeeltelijk in kleur (1982). Uitg. Kim B.V., Baarn. Prijs f 27,50.

Hoenders, een hobby bij huis

Onze redactie kreeg al vaak de vraag of er ook Nederlandse boeken verkrijgbaar waren over kippen. Veel is daar niet over verschenen, zodat dit boek, dat vele facetten zoals hokkenbouw, kuikenopfok, voeding, fokleer, uiterlijke kenmerken behandelt, een welkome aanvulling op dit gebied is. Een groot aantal hoenderrassen passeert de revue, zodat de lezer met de populaire beschrijvingen en afbeeldingen gemakkelijk een ras kan bepalen.

C. Aalbers: *Hoenders. Een hobby bij huis*. 176 bladzijden, 34 kleurenillustraties en 45 zwart-wit afbeeldingen (1981). Uitg. W.J. Thieme & Cie., Zutphen. Prijs f 39,50.

Verslag tellingen broedpopulaties van meeuwen in Wassenaarse Duinen 1980-1981

In het ongeveer 2000 ha grote duingebied tussen 's-Gravenhage en de Wassenaarse Slag worden reeds jaren de broedende meeuwensoorten door een 'meeuwenwerkgroep' geteld in het kader van het Meyendelonderzoek. In 1950 vestigden zich in dit gebied de eerste Britse Kleine Mantelmeeuwen. Tot 1960 bleef dit bij slechts enkele paren, die in de kolonie van Zilvermeeuwen broedden. In de afgelopen jaren vestigde ook de Kokmeeuw zich in dit gebied, terwijl voor de volledigheid in dit verslag ook de Stormmeeuw in de tellingen wordt vermeld.

Het aantal broedparen van de Kokmeeuw is in 1980 uitgegroeid tot 552 broedparen, terwijl 186 broedparen van de Stormmeeuw werden geteld in 1980 en 336 broedparen in 1981. De Vos werd als natuurlijke predator in het

gebied vastgesteld. In het gehele telgebied werden in 1980 en 1981, respectievelijk 3602 en 4143 broedparen van de Zilvermeeuwen en 995 en 1105 broedparen van de Britse Kleine Mantelmeeuw geteld.

In de jaren vijftig en zestig hoorde ik regelmatig verhalen over het onderbrengen van eieren van de Britse Kleine Mantelmeeuw bij legfels van Zilvermeeuwen om zodanig het bestand van deze soort te kunnen vergroten. Om de juiste gang van zaken bij de uitbreiding van deze soort te kunnen nagaan lijkt mij dit gegeven, dat ik nog nergens in de literatuur vermeld vond, onontbeerlijk bij de studie van de uitbreiding van deze soort in dit gebied.

Nadere inlichtingen over bovengenoemd verslag zijn verkrijgbaar bij de samensteller: H. Wanders, Van Weede van Dijkveldstraat 31, 2582 KR 's-Gravenhage, 070-543566.

Thieme's Vogelatlas

Deze vogelatlas geeft een overzicht van de Europese broedvogels van ruim 350 kleurenfoto's, die bijna uitsluitend in het wild zijn opgenomen. Van elke soort zijn vier foto's, waarvan één pagina-grootte en drie kleinere in kleur, opgenomen. Behalve de tekst, waarvoor vaak helaas door de bewerker niet alle ruimte is benut, zijn een verspreidingskaartje en gegevens over maten, gewicht en broedgegevens opgenomen.

Onder de foto's bevinden zich een aanzienlijk aantal nestopnamen. Dit eerste deel behandelt de zeeduikers, futen, stormvogelachtigen, pelikaanachtigen, reigerachtigen, flamingo's, eendvogels, stootvogels, hoenderachtigen, kraanvogelachtigen en steltlopers. Tevens een algemeen inleidend deel over de verschillende groepen. Opmerkelijk is dat nu vaak gegevens over het aantal broedparen in Nederland is vermeld, uit de Nederlandse Broedvogelatlas, juist het zwakste onderdeel van dat werk waarop nog wel eens kritiek wordt uitgeoefend.

Pfaff Manfred Limbrunner: *Thieme's Vogelatlas. De Europese Broedvogels I*. 335 bladzijden, ruim 350 kleurenfoto's (1980). Oorspronkelijke titel 'Ornithologischer Bildatlas der Brutvögel Europas', voor Nederland bewerkt door dr. M.A. IJsseling (1980). Uitg. W.J. Thieme & Cie., Zutphen. Prijs f 87,50.

De houtwal als mogelijke bron van inkomsten

Door het Centrum Landbouw en Milieu werd een oriënterend onderzoek ingesteld naar de economische gebruiksmogelijkheden van kleine houtopstanden op het boerenbedrijf. In een rapport wordt aangetoond dat moderne landbouw en natuurbehoud best samen kunnen gaan. Houtwallen kunnen wel degelijk een plaats in het moderne landbouwbedrijf hebben, met name wanneer ze worden benut voor de eigen energievoorziening. Deze exploitatievorm lijkt een acceptabel uurinkomen te kunnen opleveren, vooral op bedrijven zonder aardgasaansluiting. Daarmee ont-

staat zicht op een geïntregeerde oplossing van het houtwallenprobleem, waarbij tegelijkertijd wordt bijgedragen aan meerdere doelstellingen: behoud van natuur en landschap, energiebesparing op het platteland en veiligstelling van inkomens en arbeidsplaatsen in de landbouw. Dit rapport is uiteraard niet bedoeld als het laatste woord over houtwallen, maar juist als het begin van een meer constructieve discussie over houtwallen (en het landbouw/natuurvraagstuk in het algemeen). Het draagt enigszins het karakter van pionierswerk en zal daar onvermijdelijk de sporen van dragen.

Het rapport is opgebouwd uit twee delen:

- een algemeen gedeelte met gegevens over effecten, kosten en baten van houtwallen, ongeacht het specifieke gebruik;
- een bijzonder gedeelte, waarin de belangrijkste gebruiksmogelijkheden de revue passeren.

Ofschoon het rapport als onderwerp heeft: de houtwal, wordt er met nadruk op gewezen dat dit begrip ruim is opgevat. In feite gaat het om alle kleinere houtopstanden, die in particulier, agrarisch gebruik zijn.

De samensteller van het rapport heeft zich vrijwel niet verdiept in de problemen wat betreft de flora en de fauna en blijkens de lijst van geraadpleegde literatuur ook niet de speciale houtwalnummers van 'Het Vogeljaar' en 'Natura' geraadpleegd!

J.W.A. van Ommeren; De houtwal als mogelijke bron van inkomsten. Met medewerking van N.A. van Brussel & W.J. van der Weijden. Gestencild, 70 bladzijden, 13 foto's, 1 kaart, 4 figuren (april 1982). Uitg. Centrum Landbouw en Milieu, Oudegracht 42, 3511 AR Utrecht. Verkrijgbaar door overmaking van f 13,50 op giro 4 204 713 of Rabo-bankrekening 3942.82.388 ten name van de Stichting Centrum Landbouw en Milieu, Utrecht, onder vermelding van 'rapport houtwallen'.

Der Zug europäischer Singvögel III

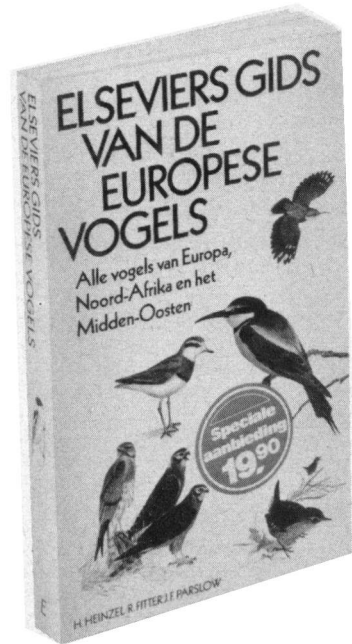
Kortgeleden is de derde aflevering van de atlas van terugmeldingen van geringde vogels verschenen. In totaal wil men vijf afleveringen laten verschijnen. In de derde aflevering worden van 25 soorten (Raaf, Vlaamse Gaai, Notenkraker, Taigagaai, Ekster, Alpenkauw, Alpenkraai, Zwarte Mees, Kuifmees, Matkop, Gianskop, Staartmees, Buidelmees, Baardmannetje, Boomkruiper, Taiga-Boomkruiper, Boomklever, Winterkoning, Waterspreeuw, Koperwiek, Beflijster, Grote Lijster, Rode Rotslijster, Zwarte en Gekraagde Roodstaart) in totaal 7579 terugmeldingen verwerkt; 4871 ervan zijn verwerkt in 178 kaarten en twee tabellen. Deze aflevering bevat een transparant met vermelding van de coördinaten. Wie zich wil oriënteren over de trekwegen en overwinteringsgebieden van bovengenoemde vogelsoorten zal zonder meer gebruik moeten van deze enorme hoeveelheid gegevens, die in dit boek bij elkaar gebracht zijn. Per soort wordt bovendien een zeer uitgebreide literatuurlijst opgegeven, echter zonder titels.

In totaal werden nu in de eerste drie afleveringen van deze trekvogelatlas 86 vogelsoorten behandeld, waarvan de ringterugmeldingen op 385 kaarten werden uitgewerkt.

Gerhardt Zink: Der Zug europäischer Singvögel. Ein Atlas der Wiederfunde beringter Vögel. 120 bladzijden, 178 kaarten (1981). Uitg. Vogelwarte, Radolfzell, Mögglingen. Prijs DM 67,—, (bij afname van alle afleveringen: DM 58,—). Prijs van aflevering 1 tot en met 3 : DM 154,—. Bestellingen richten aan Vogelzug-Verlag, D 7760 Radolfzell-Mögglingen. Postcheckkonto Karlsruhe 63928-751.

Elseviers Gids van de Europese Vogels

Bij een vergelijkend onderzoek van de diverse meest gebruikte vogelgidsen in Nederland door het Vogeltrekstation kwam de Elseviers Gids van de Europese Vogels door Hermann Heinzel, Richard Fitter en John Parslow als beste uit de bus. Er staan ruim 200 soorten meer in behandeld dan in andere gidsen, terwijl een groot voordeel is dat de tekst naast de afbeelding is vermeld. Dit voorkomt veel gezocht en geblader. Bovendien zijn de gekleurde prentjes fris en goed gelijkend. Nu is er zopas een nieuwe druk van deze gids verschenen in een speciale zeer goedkope aanbieding (f 19,90). Bovendien krijgen wij daar dan zelfs ook nog een kleurenposter met afbeeldingen van vogels en insecten (waaronder vlinders) bij cadeau.

Ook bij deze vijfde, herziene druk zijn de kleuren van de afbeeldingen helder en fris gebleven. Iedereen, die de beste en meest complete vogelgids voor een koopje zal willen aanschaffen zou dit tijdelijke aanbod niet aan zijn neus voorbij moeten laten gaan. Of anders iets om cadeau te geven?

H. Heinzel, R. Fitter, J.F. Parslow: Elseviers Gids van de Europese Vogels. Alle vogels van Europa, Noord-Afrika en het Midden-Oosten. 324 bladzijden, 2300 kleurenillustraties van meer dan 1000 vogelsoorten. Vijfde, herziene druk. (1982). Vertaling Jaap Taapken en Henk J. Lichtenbeid. Oorspronkelijke titel: The Birds of Britain and Europe. Speciale aanbieding / 19,90.

Overwinteringsecologie van Smient

Een verslag van het Rijksinstituut voor Natuurbeheer geeft de resultaten weer van een oriënterend onderzoek naar de overwinteringsecologie van de Smient in het binnenland van Nederland. Na hoofdstuk 4 met algemene biologische informatie wordt in hoofdstuk 5 de verspreiding en het aantalsverloop in Nederland behandeld. Naast concentraties in het kustgebied (kwelderbiotoop) blijken zich ook in de natte laagveenweidepolders van Noord-Holland en Friesland grote troepen Smienten op te houden. In de periode van 1967-1978 verbleven in de winter gemiddeld maximaal 400.000 Smienten in Nederland. In de jaren zeventig heeft er een sterke toename van het aantal in Nederland overwinterende Smienten plaatsgevonden.

In hoofdstuk 7 wordt de keuze van het voedselterrein onderzocht. Hieruit blijkt dat Smienten een sterke voorkeur hebben voor natte weilanden en voor weilanden met een *Poa-Alopecurus*-begroeiing. De verspreiding van de Smient over het Nederlandse polderlandschap wordt voor een belangrijk deel beïnvloed door de afwezigheid van open water in de directe omgeving en door de vastgestelde voorkeur voor een bepaald voedsel en voor plassen op het voedselterrein (drinkwater).

A.D. Rijnsdorp: Overwinteringsecologie van de Smient (*Anas penelope*). Gestencild, 58 bladzijden, 12 bijlagen, 12 tabellen, 28 figuren (1981). RIN-rapport 81/21. Uitg. Rijksinstituut voor Natuurbeheer, Leersum.

Wintering waders on the Banc d'Arguin, Mauritania

Van 10 januari tot 15 maart 1980 organiseerden W. Altenburg, M. Engelmoer, R. Mes en T. Piersma een ornithologische expeditie naar de Banc d'Arguin in Mauritanië dat er om bekendstaat het gehele jaar grote aantallen vogels te herbergen. Van de broedvogels zijn er vooral belangrijke populaties van Flamingo, Lepelaar, Witte Pelikaan en diverse soorten reigers, sterns en meeuwen. Naast de aanzienlijke zomeraantallen trokken toch vooral de grote groepen overwinterende Palearctische steltlopers de aandacht van de expeditie. Twee tellingen die reeds eerder waren uitgevoerd, wezen in de richting van 1 à 2 miljoen overwinterende steltlopers. Van de 536 km² oppervlakte van dit gebied bestaat 80 % van het gebied, bij laag water droogvallend, uit slik, dat begroeit is met zeegras. Er werden 2.250.000 steltlopers geteld, waaronder 820.000 Bonte Strandlopers, 540.000 Rosse Grutto's, 365.000 Kanoetstrandlopers, 175.000 Krombekstrandlopers, 100.000 Bontbekplevierers, 60 à 80.000 Flamingo's, 9400 Aalscholvers, 9000 Lepelaars, 7800 Afrikaanse Aalscholvers, 3300 Reuzensterms en 2400 Lachsterns.

Op een aantal plaatsen op de Banc d'Arguin werd de hoeveelheid wadbodem bewoonende organismen, groter dan 1 mm, de zogenaam-

de macrobenthische fauna, bepaald. Uit ringonderzoek bleek dat de Mauritaanse steltlopers afkomstig zijn uit zowel Groenlandse en IJslandse broedgebieden, als uit Noordeuropese en Siberische broedgebieden. Bovendien werden er gegevens verzameld over het voedselgedrag en de voedselopname van Rosse Grutto's, Zilverplevierers, en Scholeksters. Uit verzamelde gegevens werd de conclusie getrokken dat de Banc d'Arguin niet het lui-lekker-overwinterings-land is voor de steltlopers als verwacht werd dat het zou zijn. Er blijken nog veel onopgeloste problemen te zijn met betrekking tot de voedselsituatie van steltlopers op de Banc d'Arguin. Bovendien werd een onderzoek naar de mollusken in het gebied gehouden. Het reisverslag doet ons meeleven in de omstandigheden waaronder de expeditie plaatsvond. Bovendien vermelden wij hieruit dat Theunis Piersma voor langere tijd werd uitgeschakeld door ziekte.

Wibe Altenburg, Meinte Engelmoer, Ron Mes & Theunis Piersma: Wintering waders on the Banc d'Arguin, Mauritania Report of the Netherlands Ornithological Mauritanian Expedition 1980. 283 bladzijden, vele pentekeningen, zwart-wit foto's, kaartjes en figuren (1982). Uitg. Stichting Veth tot steun aan Waddenonderzoek, Leiden. Verkrijgbaar door storting van f 25,— op giro 4 491 165 ten name van M. Engelmoer rek. M., Semarangstraat 8a., 9715 JW Groningen.

Midden-Delfland

Een werkgroepje vanuit de afdeling Derij (Delft-Rijswijk) van de NJN en de ACJN hebben over een veldonderzoek dat verschillende jaren is uitgevoerd in Midden-Delfland een verslag samengesteld. Midden-Delfland is een groot ononderbroken weidegebied ter grootte van 6600 ha en is gelegen tussen Delft, het kassengebied van het Westland (met Den Hoorn, de Lier en Maasdijk) en de stedelijke bebouwing langs de Nieuwe Waterweg. Alhoewel het gebied ingesloten is door stadsgebieden heeft het een tamelijk ongerept karakter wat betreft het landschap en de natuurlijke waarden (bodem, water, flora en fauna). Het gebied bestaat voornamelijk uit open grasland. In het westen komen ook percelen akkelland en tuinbouw (gedeeltelijk bezet door kassen) voor. Dit verslag behandelt de natuur in Midden-Delfland met daarnaast besprekingen van een aantal polders. De bladzijden 40 tot en met 117 worden aan de bespreking van de vogelbevolking besteed. Het verzamelde aantal gegevens is groot en duidelijk weergegeven. Daarbij is geen literatuurstudie verricht. Bovendien wordt er in het verslag aandacht besteed aan de daar voorkomende zoogdieren, planten, vlinders en amfibieën.

Een goed verzorgd verslag dat zeer geschikt is om de basis te vormen voor een voortgezet onderzoek. Voor regelmatige bezoekers van dit gebied een aan te bevelen boek.

Fred van Hoorn & Kees Mostert: Midden-Delfland. 147 bladzijden, vele illustraties (1982). Eind-redactie: Ab Aaldriks & Kees Mostert. Prijs f 6,50. Verkrijgbaar door overmaking van dit bedrag op giro 1 638 913 ten name van Werkgroep Midden-Delfland, Mahlerstraat 50, Delft, onder vermelding 'verslag Midden-Delfland'.

Vogelzangtabel

Déze uitgave is de herziene uitgave van het boekje 'Determinatie sleutel voor roep en zang van Belgische zangvogels'. Het bevat twee delen — een inleiding die uitloopt op de eigenlijke determineersleutel — en een beschrijving van de roep en de zang van 117 opgenomen vogelsoorten. Om het overzichtelijk te houden zijn er twee aparte sleutels opgesteld, de eerste sleutel voor de korte geluiden (hetgeen gewoonlijk de roep is), de tweede voor meer uitgebreide klankpatronen (zang). Naast de beschrijving van roep en zang treft men in de tweede deel gegevens aan over het biotoop, de periode van verblijf in onze contréien en over het voorkomen. Behalve zangvogels zijn hierin ook opgenomen de spechten, Ijsvogel, Gier- en Nachtzwaluw, duiven en enkele hoenderachtigen.

Luc De Meersman: Vogelzangtabel. 45 bladzijden inleiding en beschrijving van 117 vogelsoorten en inhoud, 30 zwart-wit foto's van H. Lehaen (z.j.). Uitg. De Belgische Natuur- en Vogelreservaten v.z.w., Regionale Iedenwerking, Vautierstraat 31, 1040 Brussel.

Prijs Bfr 120. Verkrijgbaar door storting van Bfr 131 (inclusief Bfr 11 portokosten) op rek. 001 - 0671118-51 van bovengenoemde uitgever, met vermelding van het gewenste.

Verslagen Friese vogelbeschermingswachten — 1981

In een bijlage van 72 bladzijden bij het eerste nummer uit 1982 van 'Vanellus' wordt het werk van 101 afdelingen van de Bond van Friese Vogelbeschermingswachten (BFVW) over 1981 uitgebreid behandeld. Het gaat hier voornamelijk over de zogenaamde 'nazorg' voor weidevogels. Het aantal beheerde ha was in 1981 niet minder dan 41557 ha. Van 1975 tot en met 1980 hebben respectievelijk 78,91,92,84,92 en 91 afdelingen over nazorg gerapporteerd, waarbij respectievelijk 21230, 28080, 32317, 32079, 34596 en 38969 ha weideland werd gecontroleerd en beheerd. In 1981 hebben daaraan 1600 vogelwachters meegewerkt. In samenwerking met de boeren werden 30358 nesten beschermd en 38310 broedparen geteld. De 'nazorg' is naar het verslag meldt groter dan ooit geweest. Men spreekt de wens uit, dat men buiten Friesland op grote schaal ook met de nazorg van de weidevogels zal gaan beginnen. Maar dat impliceert niet dat de vogelbeschermers buiten Friesland daarmee een vrijbrief verkrijgen voor het zoeken van Kievitseiëren.

Nadere inlichtingen over deze verslagen zijn verkrijgbaar bij de samensteller: J. Peetsma, Akkersplein 106, 8443 AV Heerenveen.

Vogelgids voor de Lage Landen

In dit boekje zijn de vogels ingedeeld per landschap. Natuurlijk 'overlapt' dat elkaar wel hier en daar en moet dat niet al té letterlijk genomen worden. Bovendien is een hoofdstuk opgenomen over 'dwaal- en wintergasten' en over vogels in de dieren tuin. Als wij aan een gids denken, denken wij aan volledigheid maar dat is dit boekje zeker niet. Er zijn in totaal 155 vogelsoorten in behandeld,

maar de beginner kan daar goed mee uit de voeten. Temeer omdat het boekje geïllustreerd is met alleraardigste kleurenplaatjes. De beschrijvingen van de soorten gaan niet veel verder dan de beschrijvingen van verenkleed, broedgedrag en voedselzoeken. Meeuwen worden als geduchte rovers aangeduid, evenals Ekster en Zwarte Kraai, terwijl gesproken wordt van een 'teveel' aan Haviken!

Meindert de Jong: Vogelgids voor de Lage Landen. 176 bladzijden, ruim 200 illustraties van A. Galema, P. Hendrikse, H. Slijper en R. Stuurman (1982). Uitg. Co-Librie, Amsterdam. Prijs f 14,90.

Vogels om ons heen

Na het grote succes van 'Vogels van Europa' van Roger Arnheim werd nu een beknopte samenvatting van dit boek aan alle vogelvrienden voorgesteld. Hierin worden alleen de vogels behandeld die iedereen tijdens zijn wandeling en rond zijn huis en hof kan waarnemen. Totaal zijn 58 vogelsoorten hierin opgenomen.

Bovendien wordt van elke behandelde vogelsoort een verspreidingskaartje gegeven. Een bijzonder geschikt cadeau om de sluimerende belangstelling bij de aspirant-vogelliefhebber verder op te wekken!

Roger Arnheim: Vogels om ons heen. 64 bladzijden, 58 kleurenfoto's (1982). Uitg. Deltas, Aartselaar-Harderwijk. Prijs Bfr 170 (inclusief porto). Te bestellen bij het Coördinatie Comité voor de Bescherming van de Vogels (CCBV), Brasschaat, België, pcr 000 - 0449595-97.

Behoud Het Land van Saeftinghe voor dichtgroeien!

Het Verdrongen Land van Saeftinghe aan de Scheldemonding is een buitendijks terrein van 3500 ha groot met slenken, prieden, slikken en dichtbegroeide oevers met vaak steile oevers. Door het grote getijdeverschil stroomt het regelmatig over. Het is een staatsnatuurreservaat dat wordt beheerd door de Stichting Het Zeeuwse Landschap. Vroeger vond daar een uitgebreide beweiding plaats, tot 1960 liepen er nog 10 kudden met wel zo'n 5000 schapen rond. Sinds kort is de natuurbeschermmer Jan Boom daar de laatste schaapherder met zo'n 300 schapen. Om het beheer van het natuurgebied van het gebied mede door beweiding met schapen te kunnen blijven realiseren (en dat is voor de waarde van het gebied essentieel) is het noodzaak op korte termijn de schaapskudde van Jan Boom uit te breiden en te zorgen voor ten minste 300 nieuwe schapen, een schuur met annex woongelegenheid annex melkerij en aanvullende bedrijfsmiddelen.

Alleen dán zal het Verdrongen Land van Saeftinghe niet helemaal dichtgroeien en geleidelijk aan in waarde inboeten. Er is een Stichting Behoud Saeftinghe opgericht om in korte tijd, bijvoorbeeld één jaar, f 300.000,— op tafel te brengen.

Natuurbeschermers die inlichtingen wensen of zelf mee willen doen aan de activiteiten van de stichting kunnen zich wenden tot het secretariaat p/a Het Zeeuwse Landschap, Dorpsstraat 100 a., 4451 AC Heinkenszand, 01106-2640. Het allerbelangrijkste is financiële hulp: girorekening 5 265 034 van de Stichting Behoud Saeftinghe te Aerdenhout!